

nem dens Medlemmer at kunne paavirke Fisserne stærkere, efter Opfordring fra Januar 1882 at lade sine Meddelelser udgaa som et selvstændigt Ugeblad til en Pris af 1 Kr. hvert Tjerdingaar. Det er gaaet langsomt frem og har nu ca. 200 Abonnenter, men da han ved dette Foretagende har havt et Tab af ca. 400 Kr., og et Andragende til Indenrigsministeriet med den forannævnte Forenings Ubefaling om en Understøttelse hidtil er blevet ubesvaret, var han bestemt paa at standse dermed, men blev ved privat Bistand sat istand til endnu et Aar at vedblive dermed, fordi Understudet for 1882 var blevet dækket; men, hvis Abonnentantallet ikke forøges i 1883, maa han selv dække Tabet nærmest af det Beløb, som han haaber ogsaa paa det foreliggende Finantslovsforslag vil blive ham tilstaaet. Da han intet Vedragslag har faaet for sit eget Arbejde ved „Fisseritidenden“, haaber han, det vil være indlysende, at han Intet kan affe af de 1,000 Kr., som han mulig faar paa Finantsloven for 1883—84, til et Ophold i England, da han i Aarets Løb har rigelig Brug for dem, naagtet det vilde være af særdeles Betydning for hele hans Virksomhed, om han nogen Tid kunde opholde sig ved den internationale Udstilling i London 1883. Han henviser til, hvilket Udbytte han havde af Udstillingen i Berlin 1880, og hvilket Udbytte der efter de alt fremkomne Beretninger fra de eventuelle Deltagere i Udstillingen i London derafra vil kunne ventes for os. Han gjør opmærksom paa, at medens der fra andre Lande udgaves officielle indholdsricke Beretninger om Udstillingen i Berlin, fremkom der ingen saadan fra vore Kommissærer. Kun han, der var privat tilkaldt af Birkedommer Fiedler for at hjælpe ham med Ordningen og Affattelsen af den danske Katalog, og som maatte rejse hjem, saasnart Udstillingen var aabnet, altsaa hverken havde Tid eller Ro til at udarbejde en gennemgaaende Beskrivelse, gav i sin „Fisseritidende“ en Oversigt over Udstillingen med danske Forhold for Die. I 1881 besøgte han, ved Understøttelse af den Keiserenske Fond, en Fisseriudstilling i Norwich, hvor han, da England ikke var synderlig repræsenteret i Berlin, ventede at finde vigtige Oplysninger for vort Nordsøfiskeri, og sine Sagttagelser har han meddelt i sine „Fisserimeddelelser fra Nordsjøens Vestkyst“. Han beklager, at Danmark ikke faar sin Afdeling ved Udstillingen i London, men mener, at man dog bør drage den størst mulige Nytte af den ved at sende fisseritilhørende Mænd derover, enten saadanne, som kunne meddele Andre, hvad der har været der at lære, eller Fissere, dog for de Sidstes Vedkommende ikke paa den Maade, som det skete i Berlin. Han tror ogsaa, at der er Noget at gjøre der for vor Fiskehandel, da den dog engang maa i Lag med det engelske Marked. Uden at tale om den Nytte, det vilde have for hans „Fisseritidende“, om han kunde komme til London, gjør han opmærksom paa, hvor vigtigt det vilde være for ham, som den, i hvis Haand Præsidiat for den 15de danske Landmandsforsamling har lagt Ledelsen af dennes Fisseri-afdeling, navnlig fordi han paa Grund af sine forskjellige Forbindelser mulig kunde skaffe Forstjelligt af Interesse for vort Fiskeri til Udstillingen i Aalborg 1883. Til et Besøg ved Udstillingen i London vil der efter hans Erfaringer i Berlin medgaa ca. 4 Uger, naar han skal kunne give en fylldig Beretning af blivende Værd. Til et saadant Ophold og til en Vikar under hans Fraværelse fra hans Embede maa han have 800 Kr., men han vilde anse det for heldigt, om han desforuden kunde have et Par Hundrede Kroner til Indkjøb af Modeller, Tegninger m. v. Naar han, skjøndt det maaste kunde synes, at han for sin Person stiller store Krav til Bevillingsmyndigheden, dog fremkommer med dette Andragende, er det, fordi den Sag, han offerer sine bedste Kræfter, trænger haardt til Pleie og Omsorg. Han fremhæver, at de 10 Millioner Pund først Gist, som aarlig sendes ud over vor Toldgrænse fra de danske Fisserier, vidner om, hvad der allerede udrettes, og hvilken Indtægt vi have af vore Fisserier; men dersom vore 10,000 Fisserfamilier fuldt ud vidste, hvad der endnu kan udrettes, vilde Udbyttet blive langt større. Han anser det derfor for mere end nogensinde nødvendigt, at Fisserbefolkningen oppmuntres og veiledes, at den faar en ligende Bistand som den, der allerede længe er bleven vort Landbrug og Haandværk til Del, nemlig Afgang til nyttig Oplysning, og det er derfor i Fisseriets Interesse og uden Vihensyn, at han henvider sig til Rigsdagen med Andragende om at erholde et Beløb bevilget til at kunne besøge den forestaaende Fisseriudstilling i London.

Udvalget forventer, at denne Sag vil finde sin Afgjørelse under Behandlingen af Finantslovsforslaget for 1883—84, og gjør derfor ingen Indstilling.